

Staten paa denne Maade kom til at lyse i Kuld og Køn og tage sig af, i Reglen vilde blive administreret meget dyrt.

I det hele og store kan jeg give Forslaget, som det foreligger, min Tilslutning; og naar der er udtalt af den sidste ærede Taler et Haab om, at Forslaget vil faa en velvillig Modtagelse, saa tænker jeg, at det ogsaa vil være Tilfældet, idet det maa erkendes, som det blev udtalt af det ærede 11te kongevalgte Medlem, at den Sag er forberedt paa en saadan Maade, at der er taget Hensyn til alle Sider. Naar det f. Eks. i det andet Ting er udtalt, at det mindre Landbrug, Husmændene ikke ere komne med, maa dertil jo siges, at de have haft Lejlighed til at komme med, og naar de ikke ere komne med, har det været, fordi Interessen hos dem endnu ikke har været saa tilstrækkelig vakt, at de ere komne med ind i Landboforeningerne, saa de derved have kunnet gøre deres Indflydelse gældende. — Jeg skal saa meget mere anbefale Lovforslaget, som jeg er fuldstændig enig i de Betragtninger, der ere fremsatte af den ærede Landbrugsminister. Med disse korte Bemærkninger skal jeg paa egne og Meningsfællers Vegne tillade mig at anbefale Forslaget til hurtig Fremme i dette Ting.

Formanden: Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) har Ordet for en kort Bemærkning.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg ønsker kun at gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede kongevalgte Medlem (Hage), som havde Ordet før. Han kom med et Par Bemærkninger til mig om mine Udtalelser, blandt andet om, hvad jeg havde ytret om Statens Bidrag, at jeg havde sagt, at der kunde være delte Meninger om det heldige i, at Staten tager Sagen i sin Haand og blander sig i Forhold, som det private Initiativ kan magte. Det ytrede jeg ganske rigtig, men dertil sagde jeg: naar saa Staten har taget det i sin Haand at ville hjælpe, saa maa Staten gøre det fuldt ud, for hvis den ikke tager Skridtet fuldt ud, vil det skade mere, end det gavner, og jeg mener absolut, at saaledes som vi nu en Gang ere begyndte, maa det være Statens Sag i meget høj Grad at komme Landbruget til Hjælp.

Det samme ærede Medlem bemærkede, at jeg havde sagt, at der kun anvendtes 15,000 Kr. til Plankulturens Fremme. Jeg ved særdeles godt, at der anvendes 72,000 Kr. eller lidt mere, men jeg skulde

have udtrykt mig noget mere klart, idet jeg skulde have sagt, at det var til Markforsøg og til Forevisning af Forsøgsmarker, at der anvendes 15,000 Kr.; i Fjor var det 10,000 Kr., i Aar er der bevilget 5,000 Kr. til, men jeg bemærkede for øvrigt ogsaa, at der ydes temmelig store Bidrag til Askov og Lyngby osv. For at det ikke skal se ud som en Fejl, skal jeg bemærke, at det ærede Medlem i saa Henseende har Ret i det Tal, han nævnte, men det er i alt Fald min Mening, at de Summer, der foreslås hertil, ere for smaa, og jeg kunde ønske, de maatte blive større.

Breinholt: Efter at vi nu have hørt den højtærede Landbrugsminister udtale sig og tillige have hørt en hel Række af ærede Talere, kunde der maaske være mindre Anledning for mig til at tage Ordet, især da jeg næsten i alt væsentligt kan slutte mig til de fremkomne Udtalelser. Alligevel er der dog et Par Betragtninger af mere almindelig Natur, som jeg kunde have Lyst til at fremsætte.

Jeg skal begynde med at sige, at blandt de Udtalelser, vi have hørt, har det rent personlig særlig glædet mig at høre, at den meget ærede første Taler (Ahlefeldt) nu staar ganske paa det samme Standpunkt som for 15 Aar siden, et Standpunkt, der den Gang ligesom nu faldt sammen med mit. Naar jeg uden at kunne sige noget væsentligt nyt, da det meste er fremdraget, dog alligevel finder Anledning til at sige noget, finder jeg min Undskyldning deri, at det foreliggende Lovforslag jo er bestemt til at afløse Loven af 1887, i hvis Tilstedekomst jeg i alt Fald har haft nogen, om end lille og beskeden, Andel, idet jeg den Gang som Ordfører for det Udvalg, hvortil dette Ting havde henvist Sagens Behandling, nedlagde dog et lille Arbejde i den, og derfor har det min Interesse. Det var et Hverv, som den Gang overdroges mig, som langt fra var misundelsesværdigt; thi paa Grund af ganske ejendommelige og mig endnu den Dag i Dag aldeles uforklarlige Omstændigheder vanskeliggjordes det Hverv mig i den Grad, at, hvis jeg ikke havde haft Udvalgets Formands faste og loyale Støtte, vilde Hvervet have været mig umuliggjort. Jeg har derfor altid nærret megen Taknemmelighed for denne Formands Optræden og finder Anledning til i Dag at lade den komme til Orde. Heldigvis blev Loven af 1887 trods alle de Vanskeligheder, hvormed den fødtes, af en saadan Beskaffenhed, at den har vundet